

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 15/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. januára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej spoločnosťou JUDr. Rudolf Manik, PhD., MBA, MHA– ADVOKÁT s. r. o. Masarykova 2, Košice, konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. Rudolfa Manika, PhD., MBA, MHA, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie v konaní vedenom pod sp. zn. II/2010-2727 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júna 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie (ďalej len „rozhodcovský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. II/2010-2727.

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka bola v procesnom postavení odporkyne účastníkom konania pred rozhodcovským súdom, ktorého predmetom bolo zaplatenie sumy 3 071,40 € s prísl. Uznesením rozhodcovského súdu z 18. júna 2013 bolo konanie pred rozhodcovským súdom zastavené pre nedostatok právomoci rozhodcovského súdu. Následne uznesením rozhodcovského súdu zo 4. júla 2013 bolo rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti tomuto uzneseniu podala sťažovateľka sťažnosť na ústavný súd, ktorý nálezom sp. zn. III. ÚS 547/2013 z 19. februára 2014 vyslovil, že týmto uznesením rozhodcovského súdu bolo porušené základné právo sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, toto uznesenie zrušil a vrátil vec rozhodcovskému súdu na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľka v sťažnosti v podstatnom uviedla, že napriek uplynutiu doby viac ako jedného roka od vrátenia veci rozhodcovskému súdu tento vo veci nijak nekonal a o náhrade trov konania nerozhodol, a to aj napriek tomu, že sa jeho rozhodnutia domáhala urgenciou zo 7. októbra 2014. V uvedenom postupe rozhodcovského súdu vidí sťažovateľka zásah do jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

4. V petite sťažnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že postupom rozhodcovského súdu v predmetnom konaní bolo porušené jej základné právo

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Súčasne žiada, aby ústavný súd prikázal rozhodcovskému súdu ďalej konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 846,60 € a náhradu trov konania v sume 277,10 €.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie s'ťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť

aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky na neverejnom zasadnutí senátu, a keďže pri jej predbežnom prerokovaní zistil, že na jej prerokovanie nemá právomoc, rozhodol o jej odmietnutí.

7. Otázka právomoci ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb smerujúcim proti postupom alebo rozhodnutiam rozhodcovských súdov bola predmetom neverejného zasadnutia pléna ústavného súdu 18. novembra 2015. Na tomto zasadnutí plénum ústavného súdu postupom podľa § 6 zákona o ústavnom súde uznesením sp. zn. PLz. ÚS 5/2015 rozhodlo tak, že ústavný súd nemá právomoc rozhodovať o sťažnostiach proti postupu alebo rozhodnutiam rozhodcovských súdov. Závery citovaného uznesenia pléna ústavného súdu sú plne aplikovateľné aj v konaní o sťažnosti sťažovateľky, a preto na nich ústavný súd v podrobnostiach odkazuje, a z dôvodu hospodárnosti ich nebude opakovať.

8. Keďže ústavný súd sťažnosť v celosti odmietol, nezaoberal sa ďalšími návrhmi sťažovateľky (príkaz ďalej konať bez zbytočných prieťahov, primerané finančné zadost'učinenie, náhrada trov konania), pretože tieto sú viazané na to, že ústavný súd sťažnosti vyhovie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. januára 2016